

ความเป็นมาของบันทึกความเข้าใจระหว่างมหาวิทยาลัยของรัฐ ๒๐ สถาบัน

ศาสตราจารย์ ดร.ชิตชนก เหลือสินทรัพย์
หัวหน้าภาควิชาคณิตศาสตร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์

คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประธานเครือข่ายฯ

๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๙

ทบวงมหาวิทยาลัยให้การสนับสนุนเครือข่าย CRN

ในช่วงประมาณปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ทบวงมหาวิทยาลัยได้สนับสนุนให้สถาบันการศึกษาต่าง ๆ สร้างเครือข่ายวิจัย โดยวิทยาการคอมพิวเตอร์เป็นเครือข่ายหนึ่งที่ทางทบวงมหาวิทยาลัยให้การสนับสนุน โดยได้ประชุมกันครั้งแรกที่ภาควิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมีการกำหนดให้นักเรียนทุนของทบวงมหาวิทยาลัยกลับมารายงานความก้าวหน้าในลักษณะของการประชุมวิชาการ โดยการจัดประชุมวิชาการครั้งแรกชื่อ Thailand Computer Science Conference (Th-CSC) ณ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน หลังจากนั้นสองปีทบวงมหาวิทยาลัยยุติการสนับสนุนการจัดกิจกรรมของเครือข่ายทุกเครือข่ายเนื่องจากปัญหาด้านงบประมาณ ดังนั้น มหาวิทยาลัยในเครือข่ายทั้งหมดก็ยกเลิกการดำเนินกิจกรรม ยกเว้น เครือข่ายวิจัยด้านวิทยาการคอมพิวเตอร์ยังคงดำเนินการร่วมกันอย่างต่อเนื่องโดยไม่ได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณจากทบวงมหาวิทยาลัย และยังไม่เป็นบันทึกความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยร่วมกันระหว่างสถาบัน

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เสนอหลักสูตร ปร.ต. (วิทยาการคอมพิวเตอร์) และการลงนามความเข้าใจในครั้งแรก

ในขณะนั้น การจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาเอกด้านวิทยาการคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศจะมีเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ AIT) เท่านั้น ทำให้คณาจารย์ในสถาบันการศึกษาในส่วนภูมิภาคที่พร้อมด้วยศักยภาพมีความต้องการในการพัฒนาและยกระดับมาตรฐานจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาด้านวิทยาการคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศในส่วนภูมิภาคให้ทัดเทียมกับมหาวิทยาลัยในส่วนกลาง โดยเริ่มจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยภาควิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์ ได้เสนอหลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ต่อสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และทางสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้เสนอหลักสูตรดังกล่าวให้กับทบวงมหาวิทยาลัยเพื่อรับรอง แต่ปรากฏว่าหลักสูตรดังกล่าวไม่ได้รับการรับรองจากทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งการไม่รับรองดังกล่าวนี้ย่อมส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาหลักสูตรในระดับบัณฑิตศึกษาด้านของวิทยาการคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัยในภูมิภาคทั้ง

ประเทศ เนื่องจากในเวลานั้นมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคที่มีความพร้อมสูงสุดแห่งหนึ่งด้านวิทยาการคอมพิวเตอร์ของประเทศ

และในเวลาเดียวกันนั้น ภาควิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้จัดประชุมวิชาการ North-Eastern Computer Science and Engineering Conference (NECSEC) โดยในการประชุมวิชาการนั้นทางผู้จัดได้กำหนดให้มีการเสวนากลุ่มย่อยเพื่อการยกระดับมาตรฐานการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในส่วนภูมิภาคให้ทัดเทียมกับมหาวิทยาลัยในส่วนกลาง โดยเชิญผู้แทนจาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ศ.ดร.ชิตชนก เหลือสินทรัพย์) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (รศ.ดร.จรรย์ทศ ไชยจรรวณิช และ รศ.ดร.เอกรัฐ บุญเชียง) และมหาวิทยาลัยขอนแก่น (รศ.ดร.ศาสตรา วงศ์ธนวุธ) จากการหารือร่วมกันอย่างไม่เป็นทางการได้ข้อสรุปว่าสถาบันต่างๆ ต้องร่วมมือกับเป็นเครือข่ายและก้าวเดินไปพร้อมกัน เพื่อแสดงให้เห็นบทบาทมหาวิทยาลัยเห็นถึงศักยภาพและความพร้อมของสถาบันการศึกษาต่างๆ ในการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาเอก จากข้อสรุปดังกล่าวนี้ ศ.ดร.ชิตชนก เหลือสินทรัพย์ จึงได้แจ้งกับทาง ดร.กฤษณะ ชินสาร (มหาวิทยาลัยบูรพา) ในฐานะลูกศิษย์เพื่อประสานงานเชิญชวนให้สถาบันต่างๆ ที่เปิดสอนคอมพิวเตอร์ในขณะนั้นประชุมหารือร่วมกัน ณ ภาควิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งข้อสรุปที่สำคัญจากการประชุม ณ มหาวิทยาลัยบูรพา นั้นนำมาซึ่งการลงนามในบันทึกข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการ โครงการการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาเอก (หลักสูตรภาษาอังกฤษ) วันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ โดยมหาวิทยาลัยของรัฐ ๑๑ สถาบัน โดยวัตถุประสงค์เพื่อแสดงความร่วมมือในการสร้างกรอบแนวคิดสำหรับการพัฒนาหลักสูตร ส่งเสริมการสร้างผลงานวิชาการ สนับสนุนการพัฒนาบุคลากร และ เพิ่มศักยภาพการผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาด้านวิทยาการคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งนี้ แนวทางในการยกย่องหลักสูตรดังกล่าวอาจจัดเป็นหลักสูตรร่วมสถาบัน โดยมหาวิทยาลัยที่เปิดรับนิสิตหรือนักศึกษาเป็นผู้ให้ปริญญา ก็ได้ นอกจากนั้น เครือข่ายฯ ยังตกลงร่วมมือกันในการจัดประชุมสัมมนาวิชาการและดำเนินการเผยแพร่ผลงานวิจัยและผลงานวิชาการที่เกิดจากความร่วมมือ (JCSSE) ซึ่งจัดมา ๑๓ ปี ต่อเนื่องกัน ทั้งนี้ วัตถุประสงค์ดังกล่าวข้างต้นสถาบันต่างๆ ในเครือข่ายต่างยึดถือเป็นแนวปฏิบัติสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

ในด้านการยกย่องหลักสูตรฯ ทั้ง ๑๑ สถาบันก็ร่วมกับยกย่องหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา โดยมีหลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นต้นแบบ เมื่อดำเนินการแล้วเสร็จก็ได้มอบให้แต่ละสถาบันนำไปปรับปรุงให้เข้ากับบริบทของตนเอง โดยมหาวิทยาลัยที่นำร่องในการพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาเอกในช่วงเวลานั้น และได้รับความเห็นชอบหลักสูตรจากทบวงมหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และมหาวิทยาลัยบูรพา

ลงนามขยายเวลาความร่วมมือครั้งที่ ๒

ต่อมาในวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มหาวิทยาลัยของรัฐ ๑๕ สถาบัน ลงนามในบันทึกข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการ โครงการการผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา ณ มศว. ประสานมิตร โดยมี ๔ สถาบันที่เข้าร่วมเครือข่ายเพิ่มเติมในการลงนามขยายเวลาของความร่วมมือในครั้งนี้ ๒ คือ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง และ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ลงนามขยายเวลาความร่วมมือครั้งที่ ๓

และในวันนี้ ๒๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ มหาวิทยาลัยของรัฐ ๒๐ สถาบัน ลงนามบันทึกความเข้าใจเพื่อการผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาด้านวิทยาการคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ และการร่วมมือกันจัดประชุมวิชาการ International Joint Conference on Computer Science and Software Engineering (JCSSE) ณ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ต่อไปอีก ๕ ปี โดยมี ๕ สถาบันที่เข้าร่วมเครือข่ายเพิ่มเติมในการลงนามขยายเวลาของความร่วมมือในครั้งนี้ ๓ คือ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ผลสำเร็จของความร่วมมือของเครือข่าย

- มีบัณฑิตศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโครงการมากกว่า ๔๕๐ คน โดยกรรมการสอบวิทยานิพนธ์มาจากมหาวิทยาลัยในโครงการ
- มีการประชุมวิชาการระดับนานาชาติร่วมกันมากกว่า ๒๑ ครั้ง (JCSSE ๑๓ ครั้ง และ KST ๘ ครั้ง)
- อาจารย์และนิสิต/นักศึกษาจากมหาวิทยาลัยในเครือข่ายตีพิมพ์ผลงานวิจัยร่วมกันมากกว่า ๑๔๐๐ เรื่อง
- มีการร่างมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษาร่วมกันในปี พ.ศ. ๒๕๕๓